

Ўзбекистан Республикасы Илимлер Академиясы
Қарақалпақстан бөлиминин

ХАБАРШЫСЫ

Журнал 1960-жылдан баслап шығып атыр

Ўзбекистон Республикаси Фанлар Академияси
Қорақалпоғистон бўлимининг

АХБОРОТНОМАСИ

Журнал 1960 йилдан нашр қилинмоқда

ВЕСТНИК

Каракалпакского отделения
Академии наук Республики Узбекистан
Журнал издается с 1960 года

№ 2
(279)

Нукус-2025

ҚАРАҚАЛПАҚ ТИЛИ СӨЗ ЖАСАЛЫҒЫ МӘСЕЛЕЛЕРИНИҢ РАҰАЖЛАНЫҒЫ БАСҚЫШЛАРЫ ҲАҚҚЫНДА

Отениязова Х.Е.

*Өзбекстан Республикасы Илимлер академиясы Қарақалпақстан бөлімі
Қарақалпақ гуманитар илимлер илим изертлеу институты, Нөкис қаласы*

Илим хәм жәмийеттиң жедел раўажланыўы турмыста үзликсиз жаңа түсиниклерди жүзеге келтиреді. Бул түсиниклерди аңлатыў ушын жаңадан сөзлердиң келип шығыўы тилшилердиң айрықша итибарын талап етеди. Тилдеги бурыннан бар сөзлерден сол тилдиң ишки нызамлылықларына сәйкес жаңа мәнидеги дөрэнди сөзлердиң жасалыў процесин тил илиминиң сөз жасалыў тараўы изертлейди. Тил билиминиң айрықша тараўы сыпатында сөз жасалыў түркий тиллерде өткен эсирдиң 50–60-жылларынан баслап өз алдына үйрениле баслады. Сөз жасалыўына тийисли материаллар дәслепки илимий грамматикаларда да берилген. Кейин ала бул бағдарда көплеген арнаўлы изертлеўлер алып барылды, мақала хәм монографиялар басып шығарылды. Олардың көпшилигинде дәстүрий бир қыйлылықты, ески усыллардың тақирарланыўын көриўимиз мүмкин. Бирақ көплеген тилшилердиң дәстүрий сөз жасалыўы тараўындағы илимий пикир-усыныслары, таллаў хәм түсиндириўлериниң салмақлы бөлеги бүгинги күнде де өз қәдирин жоғалтқан жоқ. Олар биз ушын сөз жасаўдың эволюциялық раўажланыў басқышларын үйрениў, бул бағдардағы пикирлерди улыўмаластырыў хәм объектив баҳалаў бойынша көрсетге бола алады.

Қарақалпақ тилин изертлеўде белгили түрколог илимпаз Н.А. Баскаковтың хызметлерин атап өтиў орынлы. Ол қарақалпақ тилиниң биринши илимий грамматикасын ислеп шығып, 1950-жылы «Қарақалпақ тили (сөз шақаплары хәм сөз жасалыўы)» деген темада докторлық диссертациясын жақлады [1, 51]. Усы диссертациясы тийкарында илимпаз 1952-жылы «Қарақалпақский язык» атлы мийнетин Москвада баспадан шығарды. Бул китабында фонетика хәм морфология менен қатарда, сөз шақаплары хәм сөз жасалыў мәселелери биринши рет өз алдына изертлеў объекти сыпатында үйренилген. Н.А. Баскаков өз мийнетинде түркий тиллери бойынша тилши алымлар тәрәпинен исленген классификацияны қоллап қуўатлап, оны және де жетилистирди. Мәселен, ол морфологиядан сөз жасалыў хәм сөз өзгериў системасын ажыратады хәм хәр бир сөз шақабының курамында лексикалық сөз жасалыў усылы, морфологиялық сөз жасалыў усылы хәм синтаксислик сөз жасалыў усылы сыяқлы үш түрли усылды көрсетеди [2, 170].

Оннан соңғы дәўирде, сөз жасалыўы мәселелери А.Қыдырбаевтың мийнетлеринен орын алды. Ол қарақалпақ тилиндеги атлық сөз шақабын арнаўлы түрде изертлеп, «Хәзирги қарақалпақ тилиндеги атлық сөзлер» деген атамадағы китабын баспадан шығарды. Бул мийнетинде ол, атлықларды хәр тәрәплеме, терең анализлеген. Онда көплик, тартым, сеплеў категориялары, атлықтың бетлениўи, жасалыўы, атлық дөретиўши суффикслердиң өнимли хәм өнимсиз түрлери, қоспа атлықлар изертленди. Ол атлықлардың жасалыўын тийкарынан еки түрли жол менен жасалатуғынын – 1) синтаксислик ямаса композиция жолы менен; 2) морфологиялық ямаса аффиксация жолы менен жасалыў деп көрсеткен [5, 48]. 1974-жылы баспадан шыққан «Хәзирги қарақалпақ тили. Морфология» атлы жәмәатлик мийнетте де усы еки усыл қолланылған [7, 17].

1970-жыллардың ақырына келип қарақалпақ тил билиминде сөз жасалыўдың теориялық хәм әмелий мәселелери бойынша арнаўлы изертлеўлер алып барыла баслады. Әсиресе қарақалпақ тилинде сөз жасалыў усылларына көбирек кеўил бөлинип, бул мәселеге арналған бирқанша мақалалар, монографиялар пайда болды. Сол мийнетлер арасында А.Бекбергеновтың «Қарақалпақ тилинде сөзлердиң жасалыўы» атлы монографиясы итибарға ылайық. Монографияда қарақалпақ тилиндеги сөз жасалыў мәселелери биринши рет арнаўлы түрде изертленди. Илимпаз мийнетинде қарақалпақ тилиндеги сөзлердиң жасалыўын төмендегише көрсетеди: 1) морфологиялық; 2) лексика-синтаксислик; 3) морфология-синтаксислик; 4) лексика-семантикалық. Ол сөз жасаўда фонетикалық усылды өнимсиз усыл деп есаплап, былайынша пикир билдиреди: «Изертлеўшилер бул усылды тарийхий сөз жасаў деп есаплайды, себеби сөздеги фонетикалық өзгерислерге байланыслы хәзирги тиллерде жаңа сөзлер жасалмайды. Сонлықтан да хәзирги түркий тиллерде сөз жасаўдың фонетикалық усылын жоқ деп есаплаўға болады» [4, 11].

Жоқары оқыў орынларына арналған сабақлықларда, оқыўлықларда да сөз жасалыў мәселелери үйрениле баслады. «Хәзирги қарақалпақ тили. Морфология» сабақлығында биринши рет қарақалпақ тилинде сөз жасалыў бойынша илимий мағлыўматлар берилген. Бул китапта қарақалпақ тилиндеги сөз жасалыўдың төмендеги усыллары көрсетилген: 1) морфоло-

гиялык (синтетикалык ямаса аффиксация); 2) морфология-синтаксислик (аналитикалык); 3) лексика-семантикалык; 4) фонетика-семантикалык. Бул жерде фонетикалык-семантикалык усулга улыўма сыпатлама берилгени менен сөз шакапларының кәлипле-сийинде усы усул ҳаққында сөз болмайды [8, 21].

Қарақалпақ тилинің сөз жасалыў машқалаларының изертлениўинде Н.А. Баскаков, А.Қыдырбаев, А.Бекбергеновлар менен қатар Ж.Ешбаев, М.Дәўлетов, Е.Дәўеновлардың хызметлерин де айрықша атап өтиў керек. 1990-жылларға дейинги изертлеўлерде атлық, санлық, алмасық, рәўиш хәм еликлеўиш сөз шакаплары өз алдына арнаўлы кандидатлық диссертация сыпатында изертлеўге алынды. Бирақ, бул изертлеўлердиң хәммесинде де сөз шакапларындағы сөзлердиң жасалыў дәстүрин үйрениў бойынша хәр бир сөз шакабының өз ишинде морфологияның изертлеў объекти ретинде көрсетилген. Н.А. Баскаков сөз жасалыўын морфология курамында емес, ал өзиниң изертлеў объектине ийе болған ғәрезсиз бағдар сыпатында үйрениў кереклигин айтады [3, 7]. Соған қарамастан, жақын ўақытларға шекем бул тараў морфология курамында үйренилди.

1990-жыллардан кейин қарақалпақ тилинде сөз жасалыўы морфологияның курамынан бөлинип, тилши илимпазлар тәрәпинен тил билиминиң өз алдына бир тараўы ретинде изертлеў объектине айналды. Бул талқылаўлардың жуўмағы 1994-жылы баспадан шыққан «Хәзирги қарақалпақ әдебий тилинің грамматикасы»нда әдеўир дәрежеде улыўмаластырылған. Онда «Тил билиминде «сөз жасалыў» термини еки мәниде: 1) тилдеги бурыннан бар сөзлердиң тийкарында жаңа сөзлердиң жасалыў процесси; 2) сөзлердиң жасалыў системасын изертлейтуғын тил билиминиң айрықша тараўы сыпатында қолланылады» деп келтирилген [9, 6]. Бул мийнеттиң «Сөз жасалыў (сөздиң морфемалық курылысы, сөз жасалыў)»; «Атлықтың сөз қосылыў усылы менен жасалыўы»; «Субстантивация»; «Келбетликтиң сөз қосылыў усылы менен жасалыўы»; «Адъективация»; «Сөз шакапларының бөлиниў принципери»; «Атлық»; «Санлық»; «Алмасық»; «Предикативлер»; «Модаль сөзлер»; «Еликлеўиш сөзлер»; «Қарақалпақ тилинің сөз жасалыў хәм морфологиясы бойынша әдебиятлардың библиографиялық көрсеткиши» бөлимлери А.Бекбергенов тәрәпинен, «Атлықтың аффиксация усылы менен жасалыўы»; «Келбетликтиң аффиксация усылы менен жасалыўы»; «Фейилдиң аффиксация усылы менен жасалыўы»;

«Рәўиштиң жасалыўы»; «Келбетлик»; «Рәўиш» бөлимлери Ж.Ешбаев тәрәпинен, «Фейилдиң сөз қосылыў усылы менен жасалыўы»; «Морфологияға кирисиў» (А. Бекбергенов пенен биргеликте); «Фейил» (мәхәл категориясынан басқасы); «Таңлақ» бөлимлери М.Дәўлетов тәрәпинен, ал «Фейилдиң мәхәл категориясы»; «Көмекши сөзлер» (тиркеўиш, дәнекер, жанапай) бөлимлери Е.Дәўенов тәрәпинен жазылды.

«Хәзирги қарақалпақ әдебий тилинің грамматикасы»нда қарақалпақ тилинің сөз жасалыўының еки усылы көрсетилген: морфемалық хәм морфемалық емес усул. 1. Морфемалық усул: 1) Аффиксация (түбир морфемаға сөз жасаўшы морфемалардың жалғаныўы); 2) Сөз қосылыўы (түбир морфемалардың бир бири менен дизбеклесиўи, жупласыўы, биригиўи); 3) Сөз қосылыўы хәм аффиксация (еки түбир морфеманың қосылып хәм оларға сөз жасаўшы морфеманың жалғаныўы); 4) Аббревиация (сөзлердиң қысқарып биригиўи) усыллары деп бир неше түрлерге ажыратып, хәр қайсысы өз алдына кеңирек анализленген:

аффиксация усылы суффиксация хәм постфиксация деп еки түрге бөлинип көрсетилген;

сөз қосылыўы усылында қоспа сөзлердиң: 1) составлы сөзлер, 2) жуп сөзлер, 3) тәкирар сөзлер, 4) бириккен сөзлер, 5) қысқарған қоспа сөзлер арқалы жасалыўы көрсетилген;

сөз қосылыўы хәм аффиксация усылы морфология-синтаксислик усул деп қаралған [4, 8].

2. Морфемалық емес усул – лексика семантикалык усул яғный транспозиция хәм лексика-синтаксислик усул яғный лексикализация усылы болып екиге бөлип көрсетилген [9, 20].

XXI әсирде де сөз жасалыўы қарақалпақ тил билиминиң ең актуал машқалаларының бири болып қалмақта. Ғәрезсизлик дәўиринде қарақалпақ тил билими салмақлы нәтийжелерге еристи. Соңғы илимий мийнетлерде сөз жасалыўдың теориялық мәселелери арнаўлы түрде изертлене баслады. 2019-жылы П.Нажимовтың «Қарақалпақ тилинің сөз жасалыў системасы» атлы монографиясы баспадан шықты. Бул монография оның усы атамдағы докторлық диссертациясының тийкарын курайды. Мийнетте қарақалпақ тилинің сөз жасалыў системасы бойынша бурын айтылып жүрген пикирлерге бир қанша толықтырыўлар киргизилип, айырым сөз жасаў бирликлериниң өзине тән қәсийетлери жаңадан ашылған. Соның менен бирге, қарақалпақ тилинде сөз жасаў усыллары жаңаша көзқарастан үйренилген. Онда сөз жасаў мәниси, сөз жасаў

мотивациясы, сөз жасау комплекс бирликлери каракалпак тилинде биринши рет арнаулы түрде изертленген. Комплекс бирликлериниң тийкарын кураушы сөз жасау жубы, сөз жасау дизбеги, сөз жасау уясы, сөз жасау типти мәселелерине анализ жасалған.

Ол каракалпак тилинде сөз жасаудың төмендеги тийкаргы усылларын атап көрсетеди: 1) аффиксация усылы; 2) сөз қосылыу усылы; 3) лексика-синтаксислик усыл; 4) конверсия усылы; 5) фонетика-семантикалық усыл. П.Нажимов бул келтирилген усыллардың ишинде хәзирги каракалпак тилинде аффиксация хәм сөзлердиң қосылыуы усыллары оғада өнимли, ал фонетикалық усыл өнимсиз усыллар қатарына жатады деп есаплайды [6, 62]. Илимпаз сөз қосылыуы хәм аффиксация усылы арқалы жасалған сөзлерди таллай отырып, бул усыл айырым әдебиятларда «морфология-синтаксислик усыл» деп аталып киятырғанлығын айта отырып, «сөзлердиң бундай жасалыуында еки түрли усыл қолланылған. Сөз жасау қубылысында еки усыл бир ўақытта хәрекет етиуи мүмкин емес. Мәселен *үш-мүйеш-лик*, *исбилерменлик* сөзлеринде дәслепп мүйештиң санын көрсетиу үшін *үш* сөзи менен *мүйеш* сөзи, ал *исбилерменлик* сөзинде *ис* хәм *билермен* сөзлери дизбеклесип бир заттың атамасы жасалған, бул сөз қосылыуы усылы менен жасалған деўге болады. Енди бул сөзлер бир түсиниктиң атамасын билдиргенлиги себепли бир сөз ямаса бир пүтин бирлик есапланады, оларды қайтадан ажыратыу мүмкин емес. *Үшмүйеш* хәм *исбилермен* сөзлерине *-лик*, сөз жасаушы аффиксиниң қосылыуы менен енди екинши бир бирлик жасалып отыр. Бул жерде дәслеппки сөз қосылыуы усылының қатнасы жоқ. Бундай жағдайда *тәртип-ли-лик*, *бил-им-паз* усаған сөзлерге де өз алдына термин таңлауға туўра келеди. Сонлықтан, бундай сөзлерди аффиксация усылы менен жасалған сөзлер қатарына жатқарыу орынлы болар еди» деген

жуўмаққа келеди [6, 68].

Тилдеги қысқарған сөзлер хәккында ол былайынша пикир билдиреди: «Бизиңше, бундай сөзлердиң пайда болыуында сөз жасау қубылысы жоқ. Сөзлердиң бундай жол менен пайда болыуы, бириншиден, барлық сөз шақапларында бақланбайды, тек атлықлардың айырым түрлеринде ушырасады. Екиншиден, қысқарған сөзлер тилде бурыннан бар сөз ямаса сөз дизбеклериниң эквиваленти болып есапланады. Бундай усыл менен жаңа лексикалық бирлик жасалмайды, себеби жаңа лексикалық бирлик жасалыуы үшін алдыңғысынан мәнилик жақтан бир-биринен парк қылыуы керек. Ал бул жерде тилдеги бурыннан бар сөз ямаса сөз дизбегиниң эквиваленти болып есапланады. Демек, каракалпак тилинде аббревиатура усылы менен сөзлер жасалмайды», деп аббревиация усылын сөз жасау усылына киргизбейди [6, 70].

2021-жылы М.Дәўлетов хәм М.Қудайбергеновлар авторлығында «Хәзирги каракалпак тилиниң сөз жасалыу системасы» атлы монографиясы баспадан шықты. Бул илимий мийнетте тийкарынан сөз шақапларындағы сөз жасау системасы үйренилип, атлық, келбетлик, фейил, рәуиш, санлық, алмасық, таңлақ сөз шақапларының жасалыуы изертленген. Китаптың басқа мийнетлерден тийкаргы өзгешелиги соннан ибарат, онда сөз жасалыу мәселелери менен бирге каракалпак тилиндеги морфонология қубылысы хәккында да қунлы илимий мағлыўматлар берилген [10, 200].

Сөз жасалыуы тил билиминиң әхмийетли тараўларынан бири болып, улыўма тилдиң және де раўажланыуына хызмет етеди, оның сөз байлығының муғдарын көрсетеди. Хәзирги заман тили жедел сөз жасау инновацияларына мүтәж, сонлықтан сөзлердиң пайда болыу процеслери, хәр қыйлы түрдеги сөз жасау модельлери тилши илимпазлардың дыққат орайында турады.

ӘДЕБИЯТЛАР

1. Баскаков Н.А. Каракалпакский язык. Части речи и словообразование, Автореф. дис., представленной на соискание учен. степени д-ра филол. наук / АН СССР, Ин-т языка и мышления им. акад. Н.Я. Марра. Моск. отд-ние. – Москва, Ленинград: Изд-во АН СССР, 1950. – 51 с.
2. Баскаков Н.А. Каракалпакский язык. т. 2: Фонетика и морфология, ч. 1: Части речи и словообразование. – М.: Изд-во АН СССР, 1952.
3. Баскаков Н.А. О границах словообразования и словоизменения в тюркских языках // Советская тюркология. 1986. – № 2.
4. Бекбергенов А. Каракалпак тилинде сөзлердиң жасалыуы. – Нөкис: Каракалпакстан, 1979. – 128-б.
5. Қыдырбаев А. Хәзирги каракалпак тилинде атлық сөзлер. – Нөкис: Каракалпак мәмлекет баспасы, 1961.
6. Нажимов П. Каракалпак тилиниң сөз жасалыу системасы. – Нөкис: Илим, 2019.
7. Хәзирги каракалпак тили. Морфология. – Нөкис: Каракалпакстан, 1974. – 300 б.
8. Хәзирги каракалпак тили. Морфология. – Нөкис: Каракалпакстан, 1981. – 264-б.
9. Хәзирги каракалпак әдебий тилиниң грамматикасы. Сөз жасалыу хәм морфология. – Нөкис: Билим, 1994. – 452 б.
10. Dáwletov M., Qudaybergenov M. Házirgi qaraqalpaq tiliniń sóz jasalıwı. – Nókis: Ilim, 2021. – 200 б.

**Qoraqalpoq tili soʻz yasash masalalarining rivojlanish bosqichlari haqida
Oteniyazova X.E.**

*Oʻzbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi Qoraqalpogʻiston boʻlimi Qoraqalpoq gumanitar fanlar ilmiy-tadqiqot instituti,
Nukus*

Maqolada qoraqalpoq tilida soʻz yasashining tilshunoslikning alohida sohasi sifatida oʻrganilish tarixiga qisqacha sharh qilindi. N.A. Baskakov "Qoraqalpoq tili" fundamental asarida birinchi marta soʻz yasashini alohida tadqiqot obyekti sifatida ajratib, qoraqalpoq tilida soʻz yasashning uch usulini koʻrsatadi: leksik, morfologik va sintaktik. A.Kidribayev ikki usulni - morfologik va sintaktik usulni taʼkidlaydi, A.Bekbergenov oʻz tadqiqotlarida soʻz yasashining morfologik, leksik-semantik, morfologik-sintaktik, va leksik-semantik usullarini taklif etib, soʻz yasash jarayonlari haqidagi fikrlarni kengroq va chuqurroq oʻrganib chiqdi. XX asrning 70-yillarining oxiri, 80-yillarining boshlaridan boshlab qoraqalpoq tilshunosligida soʻz yasashning nazariy va amaliy masalalari qizgʻin muhokama qilindi. Bu tadqiqotlarning natijalari 1994-yili nashr etilgan "Hozirgi qoraqalpoq adabiy tilining grammatikasi"da ancha umumlashirildi. Unda soʻz yasashining morfemalik va morfemalik boʻlmagan usullari tizimlashtirildi. Bu boradagi tadqiqotlar XXI asrda yanada chuqurroq oʻrganilib, P.Najimov, M.Davletov, M.Qudaybergenov asarlarida oʻz ifodasini topdi. Soʻz yasovchi birliklarning nazariy masalalari, morfologiyasi va strukturasi alohida eʼtibor qaratila boshlandi. Qoraqalpoq tilida soʻz yasashining rivojlanish bosqichlarini oʻrganish tilshunoslikning ushbu sohasiga boʻlgan qarashlarning evolyutsiyasini kuzatishga, tadqiqotlarning asosiy tendensiyalari va yoʻnalishlarini aniqlashga, shuningdek, tilshunoslikning ushbu muhim sohasini yanada rivojlantirish istiqbollarini belgilashga imkon beradi.

**Об этапах развития словообразования в каракалпакском языке
Отениязова Х.Е.**

*Каракалпакский научно-исследовательский институт гуманитарных наук Каракалпакского отделения Академии наук
Республики Узбекистан, Нукус*

В статье представлен краткий обзор истории изучения словообразования в каракалпакском языке как отдельной области лингвистики. В своей фундаментальной работе "Каракалпакский язык" Н.А. Баскаков впервые выделил словообразование как отдельный объект исследования и указал на три способа образования слов в каракалпакском языке: лексический, морфологический и синтаксический. Более широко и глубоко изучая идеи о процессах словообразования, А. Кыдырбаев выделяет два способа - морфологический и синтаксический, в то время как А. Бекбергенев в своих работах предлагает морфологический, лексико-семантический, морфолого-синтаксический и лексико-семантический способы словообразования. С конца 70-х и начала 80-х годов XX века в каракалпакском языкознании активно обсуждались теоретические и практические вопросы словообразования. Результаты этих исследований были значительно обобщены в "Грамматике современного каракалпакского литературного языка," изданной в 1994 году. В ней были систематизированы морфемные и неморфемные способы словообразования. Исследования в этой области получили дальнейшее развитие в XXI веке и нашли отражение в трудах П. Нажимова, М. Давлетова и М. Кудайбергенова. Особое внимание стало уделяться теоретическим вопросам, морфологии и структуре словообразовательных единиц. Изучение этапов развития словообразования в каракалпакском языке позволяет проследить эволюцию взглядов на данную область языкознания, выявить основные тенденции и направления исследований, а также определить перспективы дальнейшего развития этой важной области языкознания.

**On the Stages of Development of Word Formation in the Karakalpak Language
Oteniyazova Kh.E.**

*Karakalpak Research Institute of Humanitarian Sciences of the Karakalpak Branch of the Academy of Sciences of the Republic
of Uzbekistan, Nukus*

This article provides a brief overview of the history of the study of word formation in the Karakalpak language as a distinct field of linguistics. In his foundational work the Karakalpak Language, N.A. Baskakov was the first to identify word formation as an independent subject of study and outlined three of its methods: lexical, morphological, and syntactic. Later, A. Kydyrbaev and A. Bekbergenov proposed morphological, lexico-semantic, morpho-syntactic, and other methods of word formation, expanding and deepening the understanding of its processes. From the late 1970s and early 1980s, both theoretical and practical issues of word formation became actively discussed in Karakalpak linguistics. The results of these studies were significantly summarized in the Grammar of the Modern Karakalpak Literary Language, published in 1994, which systematized morphemic and non-morphemic methods of word formation. Research in this area has continued to develop in the 21st century and is reflected in the works of P. Najimov, M. Davletov, and M. Kudaybergenov. Special attention has been given to theoretical issues, morphonology, and the structure of word-forming units. The study of the stages of word formation development in the Karakalpak language makes it possible to trace the evolution of linguistic perspectives in this field, identify key trends and directions in research, and determine prospects for further development of this important area of linguistics.